

عنوان مقاله:

چالش های نظریه و اجرا در بازسازی پس از سانحه

محل انتشار:

ششمین کنفرانس جامع مدیریت بحران و HSE (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

تارا جلالی - دانشجوی دکتری معماری با گرایش بازسازی پس از سانحه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

بازسازی ها عمدتاً به عنوان یکی از مهم ترین فرایندهای پاسخگو به سوانح در جوامع آسیب دیده مورد توجه قرار دارند. با توجه به چند وجهی بودن تاثیر سوانح، پاسخ های ارائه شده نیز نمیتواند صرفاً یک بعد عمدتاً ظاهری را تحت پوشش قرار دهد. بنابراین ابعاد اجتماعی، روانشناختی، اقتصادی، سیاسی باید در کنار بعد کالبدی مورد توجه قرار گیرد. از طرفی برنامه ریزی برای دستیابی به اهداف توسعه ای و ساخت بهتر از قبل در هرکدام از ابعاد مطرح شده، با توجه به ه میوشانی های موجود، زمان اندک، تخریب های بالا و همچنین احتمال بالا رفتن انتظارات آسیب دیدگان از متولیان بازسازی، معضلاتی را در فرایند بازسازی و بازتوانی ایجاد می نماید. لذا نظریه های ارائه شده توسط نظریه پردازان بازسازی در راستای دستیابی به اهداف ارتقاء و بهبود دهنده شرایط مناطق آسیب دیده، میتواند در میدان، عملیاتی نشده و آسیب هایی را برای جامعه متاثر از سوانح ایجاد نماید که خود به مثابه ی سانحه ای مجدد و مزمن در منطقه باشد. مقاله ی حاضر با در نظر گرفتن شرایط بازسازی پس از زمین لرزه در دشت سیلاخور به بررسی تفاوت های موجود میان آنچه مسئولین بازسازی اجرایی نموده اند و آنچه در برنامه ریزی ها و سیاست گذاری های این بازسازی مطرح شده بود می پردازد. روش تحقیق در این مقاله عمدتاً کیفی است و از ابزارهای مشاهده، مصاحبه در کنار بررسی اسناد و مدارک موجود استفاده شده است. نتایج حاصل از این پژوهش توجه عمده به دو عنصر اصلی را برای نزدیک کردن حوزه های عمل و نظر پیشنهاد می دهد. ذینفعان و منابع موجود که هر کدام زیر مجموعه هایی از مشارکت و آموزش، همچنین سازمان یافتگی و اعتبارات دارا می باشند.

کلمات کلیدی:

بازسازی پس از سانحه، نظریه، اجرا، مشارکت، زمین لرزه سیلاخور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001824>

